

Dette indhold er fra websitet [MXD.dk](http://mxd.dk).

<http://mxd.dk/mxd-viden/handelsmission-til-tokyo-interview-med-nanna-larsen-om-sangskrivning-i-tokyo-for-sony-music-publishing/>

[Handelsmission til Tokyo] Interview med Nanna Larsen om Sangskrivning i Tokyo for Sony Music Publishing

Kent Dahl, Tokyo 19. december 2015

Rent teknisk var der ikke den store forskel fra Danmark, da sangskriver, Nanna Larsen, lettere jetlagget trådte ind i Sony Music Publishings lydstudie i Tokyo i sidste uge. Men på de bløde linjer var der både positive overraskelser og udfordringer, da hun komponerede japansk J-pop musik sammen med japanske kolleger.

»Som sangskriver får jeg mere opmærksomhed i Japan end i Danmark, siger Nanna Larsen, som både er musiker og sangskriver. Som musiker er hun blandt andet kendt fra optræden i EUROVISION og VOICE, og hun har også eget band: »Nanna Larsen & The Mulligans«. Hun har udgivet to solo album og 10 singler.

Ved siden af skriver hun musik og sange til andre artister, og det har i stigende grad været til japanske bands over de sidste tre år. Hidtil er sangskrivningen ofte forgået på camps i Europa, hvor hun i samarbejde med andre europæere eller tilrejsende japanske sangskrivere har komponeret op mod 40 J-pop melodier.

Nomex fremstød i Tokyo

Men denne gang er hun for første gang i Japan, i forbindelse med den nordiske handelsmission til Tokyo, arrangeret af Nomex (samarbejdet mellem de nordiske musikeksportkontorer, heriblandt MXD). Det er Sony Music Publishing (Japan) Inc, der har inviteret 5 nordiske sangskrivere til Tokyo for at skrive J-pop sammen med japanske sangskrivere til japanske label A&R's. Arbejdet foregår over fire dage i studierne hos Sony Music.

Den danske deltagelse i campen var støttet af Danske Populær Autorer (DPA) og Dansk Musikforlæggerforening (DMFF).

Nanna Larsen sammen med japanske skrivere og folk fra Sony Music Publishing (Japan) Inc. Foto: Petri Artturi Asikainen.

Musikken skrives af udlændinge

Japan er verdens næststørste musikmarked, men de japanske forbrugere efterspørger fortrinsvis lokal musik, og det er især J-pop. Udenlandsk musik står kun for ca. 19 pct. af markedet. Derfor er der et stort behov for sange til japanske artister, og det giver udenlandske sangskrivere en mulighed. Desuden er der nogle strømninger i den japanske musikverden, som lige nu peger imod vesten, fordi Japanske artister følger med i hvad der hiter på den internationale musikscene.

Ifølge Hiro Kuramoto fra Sony Music Publishing skrives næsten helt op til 50 pct. af den japanske musik af udlændinge, hvorefter teksterne oversættes til japansk. Ud af de største 100 japanske hits var 24 komponeret af udlændinge i 2013, og det tal har været rimelig stabilt over de seneste år.

Japansk kultur

Selv om Nanna har arbejdet sammen med japanske musikere i Europa, så skal hun lige vænne sig til de lokale kutyper i Japan. Mens japanske musikere i høj grad tilpasser sig europæiske skikke, når de er i Europa, så er de meget »japanske«, når de er på hjemmebane.

»Du hilser ikke på folk ved at give hånd, og du giver slet ikke et dansk kram. Man bukker pænt og holder afstand« smiler Nanna, der var i Sony studiet i tre dage.

Tjek på lydstudiet

I Japan er der til gengæld mere tjek på tingene i lydstudiet end i Danmark.

»Japanerne er organiserede, hensynsfulde og empatiske,« fortæller Nanna:

Udover det obligatoriske studie gear til produceren er der eksempelvis også et langt arbejdsbord i studiet med indbyggede strømstik. Her kan vi som topliner og tekstforfattere sidde komfortabelt og arbejde. Mikrofonen er klar på bordet, så det er nemt at synge melodiske ideer ind.

I et dansk studie er der typisk en sofa bagest i lokalet og ofte intet bord. Jeg har selv ekstra strømklods med, fordi jeg skriver teksterne på computer og optager ideer på min telefon, mens vi arbejder.

»Generelt er der flere ansatte i Japan og de »curler« for dig hele tiden,« fortæller Nanna.

Sony stillede eksempelvis en altnuligmand til rådighed for hvert studie, som stod på spring hele tiden. Hans arbejdsfelt rakte fra teknikken og til at lave kaffe.

Forskellig tilgang til musik

Nannas arbejdsgruppe bestod af en japansk producer og en japansk topliner, og der var nye japanske kolleger hver arbejdsdag. Om morgen fik de udstukket retningslinjerne for en melodi, som både skulle omfatte musik, lyrik på engelsk og sang.

»Udenlandske og japanske komponister har en forskellig tilgang til musik,« siger vicedirektør Yasuhiro Suzuki fra creative department & international repertoire i Sony Music Publishing i Tokyo. »På den måde håber vi at skabe musik med en ny lyd,« forklarer han.

Ifølge Nanna skal musikken dog overvejende være J-pop, som hun også kalder for »tyggegummi musik«.

»Det meste japanske musik er sjov, sød J-pop med forskellige indtryk fra europæisk pop, rock eller R&B. I Europa er markedet delt lidt mere op i flere forskellige genrer af musik.« siger Nanna og fortsætter:

»Min opgave er at lave melodier og tekster til musikken. Jeg synger demoen ind, og mine japanske kollegaer sørger for, at sangene passer til de japanske ører.«

Men ifølge Nanna skal der arbejdes lidt mere i Tokyo for at skabe en kreativ stemning i lydstudiet. Når japanske musikere er i Europa, så slipper de nemmere sig selv og tør være lidt skøre. Måske lidt som når danskere tager på charterrejse til de varme lande. Men her i Tokyo tænker de sig rigtig godt om, inden de kommer med et udspil.

»Så er det op til mig at være den skøre, som kaster en masse kreative bolde op i luften. Japanerne griber dem, som de kan bruge,« forklarer Nanna og tilføjer, at som gæst får hun mere opmærksomhed i Japan end, når hun arbejder med japanere i Europa.

Det ser ud til, at hun har haft held med sin fremgangsmåde i Tokyo.

»Nanna skabte en god stemning i studiet, fordi hun er positiv og fleksibel, siger producer Takashi Fukuda og tilføjer: »Det højner inspirationen.«

»Og så er det nemt at grine,« tilføjer topliner Makoto Wakatabe, der ikke er så god til engelsk.

Producer Seiji Motoyama nævner, at Nanna har en personlighed, der ligger nær på den

japanske.

»Hun har fokus på gruppen og gode personlige relationer. Vi diskuterede meget uden at nogen forsøgte at presse deres ideer igennem. Eksempelvis amerikanske musikere kan være mere individualistiske,« tilføjer Motoyama, der selv er født og opvokset i USA.

»Jeg tror, at vi fik lavet en rigtig god melodi,« siger topliner Manabu.

Alle er de selvstændige musikere, der udelukkende skriver musik til Sony.

Dobbelt så lang tekst

Ifølge Nanna er det en kæmpe fordel at udvikle musik med japanske musikere i Tokyo.

»Det er kontant afregning, når jeg kommer med et udspil. Sidder jeg derimod alene og komponerer i Danmark, så fornemmer jeg, at det her måske kunne være noget for japanerne. Men jeg kan ikke være helt sikker, selv om jeg har sneget mig ind på stilen efter tre år« siger hun.

Japansk musik er på mange måder diametralt forskellig fra europæisk og amerikansk musik. I vesterlandsk musik er reglen gerne: »keep it simple" and "don't bore us, get to the chorus».

Men i Japan er der meget store variationer, fordi markedet hele tiden tager nye retninger.

Tempoet i musikken er typisk højere og melodierne længere. Mens der i vesterlandsk popmusik typisk er fire akkorder, så kan der nemt være tyve akkorder i japansk musik. Tekstmæssigt skal der være op til fem gange så mange stavelse, gerne dobbelt så langt vers, ditto bro og omkvæd.

Konceptet og ideen er også vigtig, men det må ikke være for sexet. Selv om vi i vesten syntes, at japanske artister oser af sex, så skal sproget holdes i sobre toner. Ganske ironisk oversættes alt tekst til japansk senere. Oftest laves der en helt ny japansk tekst.

Stemmen skal passe til Japan

Så hvorfor bruge alt den energi og tid på at skrive engelske tekster?

»I sidste ende er det vokalen, som sælger melodien,« mener Nanna.

En af mine styrker er måske, at jeg både er topliner, tekstforfatter og sanger. Jeg var faktisk i tvivl om, hvorvidt min stemme passede til japansk musik. Du skal ikke udfordre japanske kønsroller. Derfor må stemmen generelt ikke være alt for kraftfuld, men gerne luftig, sød og sårbar. Jeg indsang dog demoen til nummeret "Dance, dance, dance", som blev samlet op af det populære band E-girls i september. Det har givet mig selvtillid som demosanger til J-pop.

Nanna Larsen indspiller lokalen til det ene j-pop nummer, hun har skrevet med kolleger fra Japan. Foto: Petri Artturi Asikainen.

Netværk

Ud over at lave tre sange under opholdet, så har Nanna især fået gode kontakter ud af besøget i Tokyo.

»Kontakten til Sony er meget vigtig og udvider mit netværk« fastslår Nanna, der hidtil har arbejdet for japanske labels via sin egen publisher, TG Publishing, i Danmark.

Hvorfor skrive musik til Japan?

Ifølge Nanna har streaming slået bunden ud af markedet for salg af fysisk musik i de fleste vestlige lande, og det er blevet sværere at leve af at skrive musik. Men Japan har verdens næststørste marked for musik, hvor cd'er stadig udgør 80 pct. af markedet. Derfor er der stadig penge at hente for komponister.

Den danske sangskriver lægger dog ikke skjul på, at det endnu ikke har været nogen god forretning at skrive musik til Japan. De japanske labels er kritiske. Ud af Nannas 40 J-pop melodier er det kun 4 sange, som hidtil er blevet brugt. Men man ved aldrig, om musikforlaget pludselig hiver en af de andre sange op af posen måske flere år senere.

Mens de danske producere har mulighed for at få en engangsbetaling for brug af deres produktion i Japan, så aflønnes sangskriverne via KODA for almindelig ophavsret. Japanske oversættere og publishers tager dog næsten 60 procent af kagen, så der er meget lidt tilbage til komponisterne og deres europæiske forlag. Derfor har Nanna lagt en »mange bække små« strategi i Japan.

Hvorfor Nanna?

»Valget faldt på Nanna grundet hendes erfaring med Japan og hendes resultater,« siger vicedirektør Yasuhiro Suzuki fra Creative department & international repertoire i Sony

Music Publishing i Tokyo.

»Ud over E-girls har hun lavet sange til J Soul Brothers og Dai-chi. Jeg kiggede naturligvis også på Youtube, og Nanna er en fantastisk sanger,« tilføjer han.

Listening session

Forventningerne til Nanna og de andre nordiske sangskrivere har åbenbart været høje. Præsidenten og indtil flere vicedirektører fra Sony Music Publishing møder op sammen med Thomas Rohde, MXD's direktør, og hans nordiske kolleger i lydstudiet til en præsentation af det færdige produkt.

Suzuki røber, at det er første gang han har været med til en. »Normalt går jeg ikke til den slags,« siger han.

Der klappes pænt efter hver enkelt præsentation af sangenere. Efterfølgende skal musikken igennem adskillige japanske ører og analyseres af kommercielle hjerner før Nanna ved, om der er bid.

Afslutningsfest

Men lige nu haster folk ned til en nærliggende restaurant, hvor de planter sig ved to lange borde. Alle møder op til afslutningsfesten, hvor der hygges uformelt, og folk flytter rundt for at tale med hinanden. En repræsentant for et finsk label sætter sig ved siden af Nanna. Han var med i Sonys lydstudie for at høre de færdige produkter. Nu vil han gerne have Nanna til Finland for at skrive musik. Inden de rejser sig fra bordet, er der en fast aftale på plads.

Farvel og kram

Og så er det tid til at sige farvel. Denne gang tager Nanna ingen chancer:

»Skal vi sige farvel på japansk eller dansk,« spørger hun Takashi Fukuda, der var producer.

»På dansk,« smiler han og får et kram af den høje blonde danske sangskriver.

/November 2015